

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 27. oktober 2021 blev i sag nr. 97074:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

If Skadeforsikring
Stamholmen 159
2650 Hvidovre

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har ulykkesforsikring. I klageskema af 10/7 2021 til nævnet har klageren anført:

"Kort redegørelse for sagen

Ankenævnet har i kendelse af 93257, afgjort sagen med et forslag om at sagen skal foreligges for AES og at denne afgørelse skal følges af IF forsikring. Dette har begge parter indvilget i. AES har i kendelse af 19/2-21 inkl korrektion i kendelse af 9/6-21 vurderet det varige men til 5%. If har efterfølgende valgt ikke at efterleve denne kendelse.

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?

At selskabet anerkender det varige men til 5% som AES har vurderet."

Nævnet har den 15/5 2019 afsagt kendelse 93257. Af nævnets udtalelse fremgår bl.a.:

"Nævnet udtaler:

Klageren har anmeldt, at han den 18/7 2015 væltede på cyklen og slog venstre skulder, og at han den 12/12 2015 under dans faldt og slog venstre skulder.

Klageren ønsker at selskabet skal anerkende, at han har været udsat for et uheld den 12/12 2015, og at der som følge af uheldet har været et brud og ledscred i skulderen. Klageren har anført, at 'Når jeg efterfølgende læser de lægelige oplysninger kan jeg godt se, at der ikke foreligger lægelige dokumentation på, at mine nuværende gener kan henføres til skade den 17. juli 2015. Til gengæld fremgår det tydeligt, at mine nuværende gener stammer fra skade 2, den 12. december 2015'. Klageren har henvist til, at røntgenundersøgelsen af 5/10 2015 viste normale forhold, og at det først var ved røntgenundersøgelsen af 5/4 2016, at der blev fundet forandringer i skulderen.

Selskabet har anført, at der i journalen fra egen læge er 'intet der indikerer, at kunden har opsøgt lægehjælp i forbindelse med ulykken den 12. december 2015. Der er ingen lægelige oplysninger, som bekræfter, at kunden har været udsat for en ulykke den pågældende dag'.

Selskabet har anmodet Arbejdsmarkedets Erhvervssikring om at vurdere klagerens varige mén som følge af hændelsen af 18/7 2015, og Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har i sin udtalelse af 21/6 2018 vurderet klagerens varige mén til mindre end 5 procent på grund af manglende årsags-sammenhæng.

Nævnet bemærker, at det efter de almindelige forsikringsretlige principper er klageren, der skal bevise størrelsen og rigtigheden af sit krav.

Efter en gennemgang af sagens lægelige oplysninger, herunder de foretagne røntgenundersøgelser, finder nævnet, at det er godtgjort, at klageren efter den første røntgenundersøgelse den 5/10 2015 har pådraget sig en traumeudløst beskadigelse af venstre skulder. Når dette sammenholdes med sagens øvrige oplysninger, finder nævnet, at det er sandsynliggjort behørigt og lægges til grund af nævnet, at traumat er opstået ved en faldulykke den 12/12 2015 som anført af klageren.

Nævnet finder på denne baggrund, at selskabet skal forelægge sagen til udtalelse for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring med henblik på vurdering af følgerne af hændelsen den 12/12 2015 og senere afslutte sagen under inddragelse af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings udtalelse."

Selskabet har i brev af 19/7 2021 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"Vores kunde har klaget over, at vi har vurderet méngraden til under 5%.

Der er tale om 2 skadehændelser: 18. juli 2015 og 12. december 2015.

Vi har undersøgt sagerne igen og fastholder at de 2 hændelser, hver for sig, ikke svarer til en méngrad på 5 % eller derover.

Nævnet oplyste i maj 2019, i kendelse 93.257, at selskabet skal forelægge sagen til udtalelse for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring (fremover nævnes som AES) med henblik på vurdering af følgerne af hændelsen den 12. december 2015 og senere afslutte sagen under inddragelse af AES udtalelse. Dette har vi efterfulgt.

Kundeforhold

Kunden har købt en ulykkesforsikring den 1. april 2010. Gældende forsikringsvilkår 63-05.

Det faktiske forløb

Kunden anmelder den 11. juli 2018, at han er faldet under dans og slået sin skulder den 12. december 2015.

Tidligere samme år, den 18. juli 2015, har kunden også anmeldt skulderlidelse ifm. fald med cykel. Den sag blev vurderet i AES, hvor de vurderede ménen til under 5%.

Kunden oplyser i sin klage til Ankenævnet, at AES har i kendelse af 19. februar 2021, inkl. korrektion i kendelse af 9. juni 2021, vurderet det varige men til 5%. Kunden oplyser desuden, at If efterfølgende har valgt ikke at efterleve AES udtalelsen. Kunden ønsker at selskabet anerkender det varige men til 5% som AES har vurderet.

Vi har gennemgået alle henvendelser til og fra AES i de 2 sager. Da kunden ikke er enig med If, har vi sendt begge sager til AES til udtalelse, for selskabets regning, netop fordi vi har ønsket at give kunden en fair behandling.

Vi følger en AES udtalelse i de langt de fleste sager. I de konkrete sager har vi efterlevet AES udtalelserne.

Det fremgår ikke noget sted, at AES har fastsat en méngrad på 5% eller derover på hver af skaderne. Derimod kan vi se, at AES oplyser, at det samlede mén, fordelt på de 2 skader vurderes til 5%.

AES nævner specifikt, at de ikke har taget stilling til årsagssammenhæng, men alene vurderet det samlede mén. De oplyser, at méngraden er samlet 5%. Med dette svar kan det konkluderes, at begge skader, hver for sig, ikke svarer til 5% mén.

AES oplyser desuden i tidligere skade den 18. juli 2015, ... at denne sag vurderes til under 5% mén.

Vi fastholder vores afvisning

Kunden vælger at se de 2 skader under et, hvilket vi ikke er enig i. De 2 skader skal vurderes hver for sig, da der er tale om 2 forskellige hændelser.

Ved gennemlæsning af AES korrespondancen, er det vores vurdering at méngraden, for hver af de 2 skader, er under 5%. Ud over dette opfylder skaderne ikke krav om bevis for lægehjælp i nær tilknytning til skaderne.

Under tidligere ankesag nr. 93.257 ligger samtlige bilag. Vi har vedhæftet alle AES udtalelser, der danner grundlag for vores afgørelse.

Konklusion

Da vi ikke mener, at der kommet yderligere oplysninger i kundens klage til Ankenævnet, og vi i øvrigt mener, at vores oprindelige behandling af skaden var korrekt, må vi fastholde, at kunden er ikke berettiget til erstatning."

Klageren har i brev af 16/8 2021 til nævnet bl.a. anført:

"I kendelse af 15. 5.2019 fandt ankenævnet, at skadelidte (jeg) på grundlag af de lægelige oplysninger og sagens øvrige oplysninger havde godtgjort, at generne efter uheldet kunne henføres til uheldet den 12. december 2015. Altså at der var årsagssammenhæng mellem uheldet og mine gener.

Ankenævnet fandt på baggrund heraf, at selskabet skulle foreligge sagen for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring (AES) med henblik på fastsættelse af en mengrad.

If forsikring sendte sagen til AES og AES's vurdering er jeg enig i.
AES vurderede vedr. skaden den 17. juli 2015 (18. juli 2015) at:

- der er ikke sammenhæng mellem mine gener og uheldet den 17. juli 2015
- røntgenundersøgelsen den 2. oktober 2015 viste normale forhold
- jeg faldt den 12. december 2015 og først derefter fik smertergener i skulderen
- der først i ultralydsscanningen den 5. april 2016 var forandringer i skulderleddet.

Som det fremgår af selve skadeanmeldelsen af 22. december 2016 til IF forsikring fremgår det også, at generne efter uheldet den 18. juli 2015 var minimale efter et par dage. (bilag 1).

Ligeledes har Ankenævnet for forsikring i kendelse 93257 skrevet: 'finder nævnet, at de er sandsynligt behørigt og lægges til grund af nævnet, at traumet er opstået ved faldulykke den 12/12 2015 som anført af klageren'

Og på det grundlag er jeg, Ankenævnet og AES enig om at generne ikke stammer fra uheldet den 17. juli 2015 – og da der ikke er årsagssammenhæng mellem uheldet i juli måned og generne i skulderen - skriver AES i afgørelsen, at ménet er under 5%.

AES vurderede derefter i afgørelse af 2. marts 2020 vedr. skaden den 12. december 2015, at der ikke var årsagssammenhæng mellem skaden den 12. december 2015 og mine gener – og derved, at det varige men var under 5%. (det er ikke den medicinske méngrad de har vurderet – men udelukkende årsagssammenhængen).

AES har i grundlaget for afgørelsen noteret at:

"[klageren] blev tilset af egen læge den 3. marts 2016, hvor han oplyste, at han havde slået venstre skulder tilbage i september 2015'

'Ved vurderingen har vi lagt vægt på, at det af sagen lægelige akter fremgår, at [klageren] blev tilset af egen læge den 3. marts 2016 uden at han i den forbindelse beskrev et traume mod aktuelle venstre skulder'

AES har altså lagt vægt på, de oplysninger de har modtaget af IF forsikring – desværre er denne afgørelse blevet truffet på et ikke fyldestgørende grundlag af flere årsager.

Det kan nævnet blandt andet, at IF ville have AES til at notere første lægekontakt til den 15. april 2016, selvom jeg oplyste, at jeg havde kontakte lægen den 8. februar 2016 og den 15. februar 2016. (bilag 2).

Samt at jeg faktisk havde været i kontakt med lægen den 8. februar og den 15. februar 2016, hvor jeg faktisk oplyste min læge om det nye uheld. Disse oplysninger medsendte IF ikke til AES.

(Bilag 3 og 4)

Dette var årsagen til, at jeg selv sender de lægelige oplysninger til AES og da AES modtager alle de lægelige oplysninger og nu har et fyldestgørende grundlag at vurderer sagen på – samt hvor samtlige læger med speciale i ortopædkirurgi i AES er med til at vurdere sagen - vurderer de det medicinske mén til skønsmæssigt 5%.

Dette gør AES i kendelse af 19. februar 2021, med præcisering af 3. maj 2021.

Det er derfor, at jeg ønsker at IF skal følge AES afgørelse og udbetale 5% ménerstatning.

Afslutningsvis skriver IF, at jeg ikke opfylder kravet om at om bevis for lægehjælp i nær tilknytning til skaden.

Jeg mener i den grad, at:

Ankenævnet for Forsikring

5.

97074

- jeg jævnfør ovenfor har godtgjort, at jeg har søgt lægehjælp.
 - Ankenævnet i kendelse 93257 også har vurderet at de er årsagssammenhæng mellem skaden den 12. december 2015 og mine gener
 - AES først i kendelsen den 19. marts 2021, da de har alle de lægelige oplysninger har vurderer selve ménene til 5%. (første lægekontakt nu er rykket frem til februar måned 2016).
- Der er i den forsikringsaftale jeg har indgået med IF ikke et krav om 'bevis for lægehjælp i nær tilknytning af skaden'. Derimod er der i de nye forsikringer IF indgår med nye kunderne krav om bevis for lægehjælp. Jeg tænker, at IF blander nye og gamle forsikringsbetingelser samme."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen, hvoraf nogle vil blive gengivet nedenfor. Af journalnotat af 15/2 2016 fremgår bl.a.:

"15.02.16

...

Slået venstre skulder igen. Intet akut behandlingskrævende."

Af vejledende udtalelse af 21/6 2018 fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fremgår bl.a.:

"Det fremgår af sagens lægelige akter, herunder speciallægeerklæring af 14. november 2017, at [klageren] klager over dagligt forekommende smerter i venstre skulder, øget trættelighed ved computerarbejde, og generelt funktionsbesvær ved brugen af venstre arm.

Det er imidlertid vores vurdering, at det ikke med overvejende sandsynlighed er godtgjort, at der er årsagssammenhæng mellem ulykken den 17. juli 2015 og [klagerens] gener i venstre skulder, som disse er beskrevet ovenfor.

Ved vurderingen heraf har vi lagt særlig vægt på, at [klageren] først blev undersøgt den 2. oktober 2015 - omkring 2½ måneder efter ulykken - hvor man foretog en røntgenundersøgelse af venstre skulderled, som viste normale forhold.

Det er i denne sammenhæng vores lægefaglige vurdering, at såfremt der ved ulykken var sket en betydende skulderskade, ville det have medført akutte symptomer med efterfølgende lægekontakt.

Herudover er det tillagt vægt, at [klageren] den 12. december 2015 var udsat for et nyt ulykkestilfælde, hvor han faldt og slog sin venstre skulder, og at man først ved ultralydsundersøgelse den 5. april 2016 fandt forandringer i skulderleddet.

På baggrund af de ovenfor anførte forhold finder vi, at der ikke er sandsynliggjort årsagssammenhæng mellem ulykken den 17. juli 2015 og de ovenfor beskrevne gener.

Vi vurderer derfor, at ulykken den 17. juli 2015 ikke har medført et varigt mén på 5 procent eller derover."

Af mail af 26/2 2020 fra selskabet til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fremgår bl.a.:

"Hej AES

Vi fremsender hermed vedhæftet lægejournal vedr. [klageren] og hans skade den 12-12-2015, som omhandler lægebesøg fra den 8-2-2016 til 15-2-16.

Der skal venligst tages udgangspunkt i første lægekontakt, som værende den 15-04-2016, hvor [klageren] bliver ultralydsskannet af venstre skulderled.

Venlig hilsen

If"

Af vejledende udtalelse af 2/3 2020 fremgår bl.a.:

"...

Ved vurderingen af det varige men har vi lagt vægt på, at [klageren] klager over smerter fra venstre skulder i form af smerter og ømhed samt bevægeindskrænkning.

Vi vurderer imidlertid, at det ikke er tilstrækkeligt sandsynliggjort, at der er årsagssammenhæng mellem [klagerens] aktuelle gener fra venstre skulder og den beskrevne hændelse.

Ved vurderingen har vi lagt vægt på, at det af sagens lægelige akter fremgår, at [klageren] blev tilset af egen læge den 3. marts 2016 uden han i den forbindelse beskrev et traume mod aktuelle venstre skulder.

Derudover har vi noteret os, at det ligeledes fremgår af sagens lægelige akter, at [klageren] forud for den beskrevne hændelse havde pådraget sig en skade mod venstre arm og skulder tilbage i juli 2015.

På baggrund af ovenstående finder vi, at [klageren] aktuelle gener fra venstre skulder med overvejende sandsynlighed skal tilskrives andre forhold end den beskrevne hændelse.

Vi vurderer derfor, at hændelsen den 12. december 2015 har medført et varigt men på mindre end 5 procent på grund af manglende årsagssammenhæng."

Af vejledende udtalelse af 19/2 2021 fremgår bl.a.:

"...

Tidligere vurdering

Vi har tidligere vurderet følgerne efter hændelsen den 17. juli 2015 til et varigt mén på mindre end 5 procent, samt vurderet følgerne efter hændelsen den 12. december 2015 til et varigt mén på mindre end 5 procent.

Ny vurdering af varigt mén

Det varige mén er mindre end 5 procent.

Samtlige af vores lægekonsulenter med speciale i ortopædkirurgi har deltaget ved vurderingen af det varige mén.

Endvidere har vi vurderet ménet uden at tage stilling til årsagssammenhæng.

Hertil kan bemærkes, at vi ikke er bundet af vurderinger fra andre instanser, og at vi således har foretaget en vurdering, uden at tage stilling til årsagssammenhæng, idet vi tidligere har taget stilling til årsagssammenhæng ved vores tidligere vurderinger.

Grundlaget for vores vurdering:

- [Klageren] væltede den 17. juli 2015 på cykel og slog sin venstre arm og venstre skulder.
- [Klageren] faldt den 12. december 2015 under dans og væltede ned på venstre skulder.
- [Klageren] konsulterede egen læge den 15. februar 2016, hvor der blev angivet at, [klageren] havde slået venstre skulder igen.
- [Klageren] blev tilset af egen læge den 3. marts 2016, hvor han oplyste, at han havde slået venstre skulder tilbage i september 2015.
- [Klageren] blev efterfølgende henvist til røntgen, den 5. april 2016 til vurdering af venstre skulder.
- Den 22. december 2016 anmeldte [klageren] hændelsen den 12. december 2015, hvor han faldt under dans og fik smerter i venstre skulder, til sit forsikringsselskab IF Skadeforsikring.
- Det fremgår af de helbredsmæssige oplysninger, at [klageren] tilbage i juli 2015 pådrog sig en skade mod venstre arm og skulder, da han faldt på cykel.

Ved vurderingen af det varige mén har vi lagt vægt på samtlige sagens lægelige akter. Ved vurderingen af det varige mén har vi lagt vægt på, at [klageren] aktuelt klager over smerter fra venstre skulder i form af smerter og ømhed samt bevægeindskrænkning.

Vi har fastsat det varige mén med udgangspunkt i den vejledende méntabel:

Efter tabellens punkt D1.5.2. vurderes skulder med daglige belastningsudløste smerter og let nedsat bevægelighed til 5 procent.

Vi vurderer, at [klagerens] aktuelle gener er sammenligning med ovenstående tabelpunkt og svarer til et varigt mén på skønsmæssigt 5 procent."

Af brev af 3/5 2021 fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fremgår bl.a.:

"Vi er af mail den 7. april 2021 blevet bedt om at præcisere vores udtalelse af 19. februar 2021, da der af denne fremgår at det varige mén både er mindre end 5 procent og er 5 procent.

Dette er tydeligvis en fejl, og det korrekte varige mén er 5 procent for hændelserne samlet set for hændelserne den 17. juli 2015 og den 12. december 2015.

Vi er af [klageren] således ikke blevet bedt om at vurdere hændelserne særskilt."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"1.13.5 mén fastsættes efter følgende:

Forsikringen giver ret til udbetaling af erstatning ved en méngrad på mindst 5%.

Méngraden fastsættes på grundlag af de lægelige oplysninger og i overensstemmelse med den méntabel Arbejdsskadestyrelsen benytter på skadetidspunktet. Méntabellen kan ses på www.ask.dk.

Méngraden fastsættes på et rent medicinsk grundlag, uden hensyn til en eventuel nedsættelse af erhvervsevnen*, skadelidtes erhverv eller andre individuelle forhold."

Nævnet udtaler:

I klage til nævnet af 10/7 2021 har klageren bl.a. anført, at selskabet ikke har efterlevet nævnets tidligere afsagte kendelse 93257 af 15/5 2019, og at han ønsker, at selskabet udbetaler erstatning i anledning af hans tilskadekomst den 12/12 2015 svarende til en méngrad på 5 % i overensstemmelse med AES' udtalelse af 19/2 2021 og AES' uddybende brev 3/5 2021.

Sagen angår, at klageren den 17/7 2015 væltede på cykel og slog venstre skulder, og at han den 12/12 2015 under dans faldt og slog venstre skulder igen. Ved kendelse 93257 fandt nævnet, at selskabet skulle forelægge sagen til udtalelse for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring med henblik på vurdering af følgerne af ulykkestilfælde den 12/12 2015. Klageren har anført, at AES' vejledende udtalelse af 2/3 2020 blev truffet på et ikke fyldestgørende grundlag, idet Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ikke modtog alle lægelige bilag fra selskabet og ikke forholdt sig til, at nævnet havde fundet det bevist, at han var kommet til skade med skulderen ved hændelsen den 12/12 2015.

Selskabet har afvist dækning under henvisning til, at klagerens méngrad for hvert af de indtrufne ulykkestilfælde er under 5 %. Selskabet har anført, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i vejledende udtalelse af 19/2 2021 har angivet, at klagerens varige mén som følge af ulykkestilfælde den 18/7 2015 og 12/12 2015 samlet er 5 %.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har i sin vejledende udtalelse af 21/6 2018 vurderet klagerens varige mén som følge af hændelsen den 17/7 2015 til mindre end 5 % på grund af manglende årsagssammenhæng. I vejledende udtalelse af 2/3 2020 har Arbejdsmarkedets Erhvervs-

sikring vurderet klagerens varige mén som følge af hændelsen den 12/12 2015 til mindre end 5 % på grund af manglende årsagssammenhæng, idet AES lagde vægt på, at der ikke var tidsnære lægelige oplysninger om hændelsen den 12/12 2015.

Af vejledende udtalelse af 19/2 2021 fremgår det, at klageren havde anmodet om en genvurdering, og at der skulle tages stilling til det samlede varige mén efter hændelserne den 17/7 2015 og 12/12 2015. Det fremgår den nye vurdering, at det varige mén blev vurderet, uden at der blev taget stilling til årsagssammenhæng, og at der ved vurderingen blev lagt vægt på, at "[klageren] aktuelt klager over smerter fra venstre skulder i form af smerter og ømhed samt bevægeindskrænkning. Vi har fastsat det varige mén med udgangspunkt i den vejledende méntabel: Efter tabellens punkt D1.5.2. vurderes skulder med daglige belastningsudløste smerter og let nedsat bevægelighed til 5 procent. Vi vurderer, at [klagerens] aktuelle gener er sammenligning med ovenstående tabelpunkt og svarer til et varigt mén på skønsmæssigt 5 procent".

Nævnet bemærker, at det i nævnets kendelse af 15/5 2019 blandt andet hedder:

"Efter en gennemgang af sagens lægelige oplysninger, herunder de foretagne røntgenundersøgelser, finder nævnet, at det er godtgjort, at klageren efter den første røntgenundersøgelse den 5/10 2015 har pådraget sig en traumeudløst beskadigelse af venstre skulder. Når dette sammenholdes med sagens øvrige oplysninger, finder nævnet, at det er sandsynliggjort behørigt og lægges til grund af nævnet, at traumet er opstået ved en faldulykke den 12/12 2015 som anført af klageren.

Nævnet finder på denne baggrund, at selskabet skal forelægge sagen til udtalelse for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring med henblik på vurdering af følgerne af hændelsen den 12/12 2015 og senere afslutte sagen under inddragelse af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings udtalelse."

Nævnet bemærker, at den forelæggelse, som selskabet har iværksat efter nævnets kendelse, ikke som forudsat afspejler nævnets bedømmelse af, at traumet er opstået ved faldulykken den

Ankenævnet for Forsikring

10.

97074

12/12 2015. På denne baggrund skal selskabet på ny forelægge sagen for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring med udtrykkelig angivelse af ovennævnte forudsætning, alt med henblik på vurdering af følgerne af hændelsen den 12/12 2015 og senere afslutte sagen under inddragelse af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings fornyede udtalelse.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Selskabet skal på ny forelægge sagen til udtalelse for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring med henblik på vurdering af følgerne af hændelsen den 12/12 2015 under udtrykkelig angivelse af den forudsætning, at traumet er opstået ved faldulykken den 12/12 2015 og senere afslutte sagen under inddragelse af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings fornyede udtalelse.

Klagegebyret tilbagebetales.

Peter Thønnings